

ታሪክን የሚረሳ ስህተትን ይደግማል ተብሏል። ያለፈውን በማስታወስ የቂም በቀልን ቁስል ለማመርቀዝ አይደለም። ወያኔና መሰሎቹ የአፄ ምኒልክና የነፍጠኞች ወንጀል በሚል ሕዝብን በመጥፎ ሊበክሉና እርስ በርስ ሊያጣሉ ሲጥሩ ታዝበን ነበር። እነ አሰሳ፣ በደኖና አርባጉጉ ናቸው የፍጅት ውጤቶች። ከታሪክ ግን ጥሩ መማር ይቻላል--ያኔ ታሪክ ገንቢ ቅርስ ይሆናል። ራሳቸው አነገብነው የሚሉት የቀኝና የበዝባኸር ርዕዮተ ማጠየቂያው ከፈረንጁ ያልሆነ ይመስል። ለሕዝባዊ ለውጥና ለሀገር ሲል የታገለው ያ የየካቲቱ ጀግና ትውልድ ለባዕድ ርዕዮተ እጅ ሰጠ ብለው የሚቱቹት ክፍሎች ያልገባቸው ነገር ቢኖር፣ ታጋዩ ትውልድ የወጭ ወራሪን ታግለው በአርበኝነት የሙሶሊኒ- የጣሊያንን ጦር መመለሳቸው ምንኛ እንደቃኘው ነው። ያለፈው ታሪክና ጀግንነት አዲሱን ትውልድ ጀግና አድርጎታል። ያን የየካቲቱን ትውልድ ገደል ግን ከአፄውም ከደርጉም አብረው በልተው ከወያኔም ማዕድ የቀረቡ የታሪክ አተላዎች ሲያጎድፉት እየታዘብን ነው። መስዋዕትነትንና ፅናትን ስለሚያክቸለችሉ ለሀገር መታገል ሞኝነት ወይም የከተማ ወጣቶች እንደሚሉት ፋራነት ሆኖ ሆድን ማስቀደም፣ ግለኝነትን ማንገስ ግን ብልህነት ተባለ። የሀገርም ዋጋዋ ረከሰ፣ በጎ ባህል ተንቆ የባዕዱ ብልሽት ታቀፈ ። በስልጣን ያለው ቡድን ደግሞ ባለጌ፣ ጥልጌ፣ በሙስና የተጨማሪ ቀና ስነ ምግባር የሌለው በመሆኑ የድንጋይ ሀውልትን አክሱም አስገባሁ ሲል በሌላ በኩል ደግሞ የሀገርን ታሪክ በመቶ ዓመት ወስኖና በርዘ ላመጥፋትና ሕዝብን ቅርስ አልባ ለማድረግ ባለው አቅሙ ይፍጨረጨራል። የኢሕአፓ የትግል ታሪክ የሕዝብ ቅርስ ነው። ጀግኖች የደሙለት፣ የተሰዉለት፣ መከራ የተቀበሉለት ታሪክ ነው። ልጆቿ በቀይ ሽብር የተፈጁበት ወላጅ፣ ወንድም እህቱ በቀበሌ ና በማዕከላዊ፣ በደርግ እስር ቤቶችና ማኅሪያዎች በስየል ተጠብሰው የሞቱበት ሁሉ፣ የሰራተኛው ቀን ሰማዕት፣ የተረሸነው ሰርቶ አደርና የብቸኛና ሌሎች ቦታዎችም አርሶ አደር ወገኖች ወዘተ ወዘተ ሁሉ የዚህ ታሪክ ባለቤተ ናቸው። ሕዝብ ሞቶ አያልቅምና ይህ የጀግኖች ታሪክ ደግሞ በከይሲዎች ተበርዞ ከቶም ሊጠፋ አይችልም። ይህንንም ለማረጋገጥ በበኩላችን ማን ያውራ የነበረን በመቀጠል ሀቁን ማስፈሩን ተያይዘነዋል።

ጥያቄ-- ኢሕአፓን ወጣቱን አስጨረሰ የሚሉ ከሳሾች አሉ። ለዚህ ድርጅቱ ምን መልስ ይሰጣል?

መልስ-- ለተቀማጭ ሰማይ ቅርቡ ነው ማለት ይቻላል በመጀመሪያ። ትግል የቀሚስ ጥበብ አሳምሮ መስፋት ዓይነት አይደለም። የመደቦች ግብግብ ነው፣ ጥቅሞች የሚፋጨበትና አንዱ ሌላውን ለማሸነፍ የሚዋደቅበት ነው። ስለዚህ አለ መስዋዕትነት ትግል የለም። የደላቸው ሀገርስ ላም ነው ሲሉ በዚያኑ ወቅት ደግሞ ያልደላው እየተሰቃየ እየሞተ እንዳለ ማወቅ ያሻል። ዛሬ በእነ መለስ ነገድ ሼራተኞች በጅምላ ሲፈነድቁና ሲደሰቱ ብዙ ሺዎች ደግሞ የሚበሉት አጥተቅ በመንገድ አዳሪ ሆነዋል። ወንጀሉና ግድያው ቀጥሏል ማለት ነው። ይህ ያብቃ ብሎ ሕዝብ ሲነሳ የእነ መለስን በራ ሊዳስስና በፍቅር ሊይዛቸው መጠበቅ የለበትም። የመለስ መንጋም ቢሆን አፋን ሲከፍት ለፈገግታ ሳይሆን የእባብ መርዙን በሕዝብ ላይ ሊተፋ ነው። ገዢ መደብ ወይም ቡድን በሰላም አለትግል ስልጣኑን አይለቅም--ቢያንስ በኢትዮጵያ ልናየው ያልታደልነው ክስተት ነው። ስለዚህም ለውጥን የሚፈልግ ሕዝብ ለትግልና ለመስዋዕትነት መዘጋጀት አለበት።

ኢሕአፓ ውድ አባላቱን ሙቱ ብሎ በግድ የለሽነት አልማገደም። መሪዎቹ አባሉን በዚህ መንገድ ጎዶት አንዳይባል ደግሞ የኢሕአፓ አመራር አባሎች ለመስዋዕትነቱ ግንባር ቀደም ሆነው አልፈዋል። ወያኔን ሲታገሉ እንኳን የተሰዉት ወይም ተይዘው ደብዛቸው የጠፋው ጥቂት አይደሉም። ድርጅት ከታገለ መስዋዕትነት ይከፍላል። ካልታገለና ጠባይ አሳምሮ ገዢውን ሳያስቆጣ ከቀጠለ ደግሞ የሚደርስበት አደጋ አይኖርም--ግን ታገልኩ ቢል ዛሬ እንደምናያቸው አንዳንድ ተቃዋሚ ነን ባይ የሱቅ በደረቴ የአንድ ወይ ሁለት ሰው ቡድኖች መሳቂያ ይሆናል። ድርጅት ሲታገል አለአቅሙ ነው። መንግስት ስልጣን የጨበጠ ቡድን በገንዘብም በጦር መሳሪያም የደረጀ ነውና። የጣሊያን ወራሪ ጦር በዘመናዊ መሳሪያ የደረጀ፤ ተዋጊ አይሮፕላን የነበረውና የመርዝ ጢስ የመበተንም አቅም የነበረው ነበር። በጦር፤በጋሻ፤ በቃታ ብረት ነው አርበኞች ጠምደው ምሱን ያቀመሱት። ኃያሉ ፈረንሳይና አሜሪካም በቪዩትናም ሽንፈትን ቀምሰዋል። ኃይል የሕዝብ ነው ግን ይህ በመራራ ትግል አስኪረጋገጥ ጠላት የሆነው ወራሪ ወይም ጨቋኝ ኃይል አለውና ትግል የሚገጥመው ድርጅትና ሕዝብ ቢያንስ በአቅም ጊዜያዊ ድክመት ይታይባቸዋል። መጋፈጥ ይገደዳሉ ማለት ነው። ተማሪዎች መሬት ለአራሹ ብለው ሲሰለፉ ዱላም ሌላም ቀምሰዋል። ከዱላ ወደ ጥይትና ህይወት ማጣትም ተኪዷል። አለአቅማችሁ የሚሉ፤ አሁን ድህ ተማሪ ጃንሆይን ሊጥል እያሉ የሚያሾፉ ነበሩ። በደርግም ጊዜ የተለየ ክስተት አልነበረም። በአጭሩ ሊታገል የተነሳ ድርጅትና ህዝብ መስዋዕትነት አይቀሬ መሆኑን ማወቅ አለበት ማለት ነው።

ኢሕአፓ ትገሉ የሚጠይቀውን መስዋዕትነት ከፍሏል። ታጋለ አታገለ እንጂ አላሰጨረሰም። ራሱ በግለ ሂስ መልክ ከዓመታት በፊት እንደገመገመው ግን በከተሞች ይካሄደ የነበረውን ትጥቃዊ እንቅስቃሴ የኃይል ሚዛ ለውጥ ግልፅ ሲሆን ማቆም ነበረበት ማለት ይቻላል።በጦር ሜዳ አዋጊ የሆነ አዛዥ ስህተት ሊፈፀም ይችላል። የሀገሪ ሰው የመንደር አውደልዳይ የሚለው በጦር ሜዳ አይውልምና ስህተት አይፈፀምም። ኢሕአፓ አዲስ ድርጅት ስለነበረና ከእሱ በፊት ሌላ ታጋይ ድርጅት ኖሮ ከዚያ ተመክሮ በወጥታ ሊማር ባለመቻሉ ስህተቶችን ፈፀሟል። የትግል የታጋይ ስህተት። ቸኮለ ከተባለም ለትግል እንጂ ለፓርላማ ወንበር አልነበረም። ደፈረ ቢባል ሹመት ለመቀበል ሳይሆን ጨቋኝን ለመታገል ነበር። በዚህም የትግል ሂደት ኢሕአፓ ባዕዳንንም ያስገረመ ታሪክ ፅፏል። ዛሬም የመለስን ቡድን አለ መስዋዕትነት እናስወግዳለን የሚሉ ካሉ ደግሞ ይህን ተዓምር ለማየት ዕድሜ ይስጠን ማለት እንችላለን።የማይሆን ነገር ነው። ለነገሩ ወያኔም ሻዕቢያም ዓላማቸውን ባንደግፈውም ከደረሱበት የደረሱት ዋጋ ከፍለው ነው።

ጥያቄ-- ኢሕአፓ ግን አላሸነፈም ከሚል ተነስተው ይሆናል የሚተቹት

መልስ-- ስልጣን ከመያዝ አንፃር በእርግጥ ኢሕአፓ ለስልጣን አልደረሰም። ግን ኢሕአፓ ብዙ ድሎችን ተቀዳጅቷል። የሕዝብ ትግል ማየሉና ከዚህ መድረሱ ራሱ ከኢሕአፓ የዓመታት ትግልና ነቃትን ለማዳበር ካደረገው ያልተቋረጠ ጥረት ጋር የተያያዘ ነው። ኢሕአፓ ለራሱ ስልጣን ፈልጎ የትም ፍጪው ዱቄቱን አምጪው በሚል ታግሎ በነበር ደግሞ በሱዳንም፤በሶማሊያም፤በአረብ ሀገሮችም ሆነ ባባዕዳን በአጠቃላይ ተደግፎ--ማለትም ለእንሱ አድሮ--ለስልጣን በበቃ ነበር። ኢሕአፓ የትግል ትምህርት ቤት ነበር፤ዛሬም ነው። ኢሕአፓ ያስተማራቸውና የቃኛቸው ናቸው ዛሬ መስመር ቀይረው ቢበላሹም የፖለቲካ ሀሁን ጨብጠው ሌሎች ድርጅቶችን አካሂዶቹ የሆኑት። የኢሕአፓ ትውልድ የዘመናዊ ፖለቲካ ፅንሰ

ሀሳቦችን፤ የሕዝብን ወሳኝነት መርህ፤ የድርጅትን አስፈላጊነትና ስልት፤ የእኩልነት መብት ወሳኝነትን ወዘተ ከሕዝብ ያስተዋወቀ ነው። የኢሕአፓን አደረጃጀትና ትግል በጥሞና የሚመረምሩ ብዙ ሊማሩ ይችላሉ። ዛሬ አሽንፍኩ ባዩ ወያኔ ተሸነፈ የሚለውን ኢሕአፓን የሚፈራው ለምን ነው ብሎም መጠየቅ ያሻል።

ጥያቄ-- ኢሕአፓ ሕዝብ አስጨርሷልና ሕዝብ ይጠላዋል የሚሉም አሉ። ከዚህም ተነስተው ስሙን ይለውጥ ሲሉ ተደምጠዋል። ኢሕአፓ ለዚህ መን መልስ አለው?

መልስ-- የኢትዮጵያ ሕዝብ ለኢሕአፓ ፍቅርና አክብሮት እንጂ ጥላቻ የለውም። የጭቆና አገዛዝ የግልፅና የስውር ጠበቆች በእርግጥ ኢሕአፓን ለማስጠላት ትላንትም ዛሬም ሲደክሙ እናያለን። ለዚህም ነው ኢሕአፓ ያለረገውን አረገ ብለው ሲዋሸ የሚደመጡት። ኢሕአፓ ለሕዝብ ብሎ የታገለ የሕዝብ አገልጋይ የነበርና የሆነም ድርጅት ነው። ሕዝብ ጠላቴ የሚላቸው ናቸው የኢሕአፓ ጠላቶች። ሕዝብ ወታደራዊውን መንግስት ጠላው ታገለው--ኢሕአፓ ከጎኑ ቆሞ ተሰዋ፤ትግሉን አስቀጠለ ። የወያኔን መንጋ ሰፊው ሕዝብ አምርሮ ጠላው- ይህን ገንጣይ ቡድን ኢሕአፓ ዛሬ ጅብ ከሄደ እንዲሉስ ሮይሆን ገና በደደቢት ዳዴ ሲል ጀምሮ ታገለው። የሕዝብና የኢሕአፓ ፍላጎት አንድ ነው። ከሕዝብ ፈላጎት የተጣላ ዓላማ ኢሕአፓ ሊኖረው አይችልም። በስሙ ውስጥ ሕዝባዊ ሲል በባዶ አይደለም። ኢሕአፓ የሚለው ስም የትግል መለያ፤ የሚያኮራና ቋላትና ቅጥረኝችን የሚያባንን ስም በመሆኑ ለምን መቀየር እንዳለበት ለኢሕአፓ ግልፅ አይደለም። ይቀየር ባዮች ብዙዎቹ ከስሙ ጋር ያለውን ታሪክ ለመፋቅ ለመሰረዝ የሚፈልጉ ናቸው። ይህ ደግሞ ሊሆን የሚችል ጉዳይ አይደለም። ቢያንስ ይህን ማድረግ ከትግሉ አንፃር አስፈላጊ እስካልሆነ ድረስ። ኢሕአፓ በህብረት ከሌሎች ድርጅቶች ጋር ሲተሳሰር ህልውናው ባያከትምም በጋራው ስም ዙሪያ ነው የታገለውና ዛሬም እየታገለ ያለው። ለነገሩም ወያኔም ኢሰፓም ስም ሆነው ዛሬም ኢሰፓ ነን፤ ወያኔ ነን የሚሉ አሉ አይደል!

ጥያቄ-- የህብረት ጥያቄ ከተነሳ አይቀር ኢሕአፓ ህብረት አይፈልግም ወይም ከተባባረም እኔ የበላይ ልሁን፤ ልቆጣጠር ብሎ ያስቸግራል ይባላል። ይህ ሀቅነት አለው?

መልስ-- ኢሕአፓ ለአንዳንድ ሰብብ ፈላጊዎች ወይም ድክመታቸውን ደባቂዎች አመቺ ነው የያሉት ይመስላል። የሕዝብ ደጋፍ ሲያጡ ኢሕአፓ ሻጠረን ይላሉ። ያቀዱት ሲባለሽ ኢሕአፓን ይከሳሉ። ድርጅቱ ደክሟል ይሉና በዚያው አፍ ደግሞ ትንፋሻችንን ተቆጣጠረ ማለት ይቃጠቸዋል። የመለስም ቡድን ያው ነው። ኢሕአፓ አለ አንዴ ባለ አፉ ለችግሩ ሁሉ ኢሕአፓን በቀጥታና በእጅ አዙር እየከሰሰና እየወነጀለ አለ ። ህብረት አፈረስ የሚሉትም የዚህ ዓይነት ናቸው። ራሳቸውን መመርምር ሲያቅታቸው ኢሕአፓን ይከሳሉ። ተቃዋሚ ሲነሳባቸውም የኢሕአፓ ስርጎ ገብ ብለው ይመነጥራሉ። ይህ በተደጋጋሚ የታየ ነው። ኢሕአፓ ላይ የሚሰነዘረው ክስ መሰረተ ቢስ ለመሆኑ ተጨባጭ ሀቅ ምስክር ነው። ድርጅቱ ከተመሰረተ ጊዜ ጀምሮ ከሌሎች መስል ኃይሎች/ ጋር በመለስተኛ ፕሮግራም ዙሪያ ለመተባበር ጥሯል። በአፀወ ኃይለስላሴ ጊዜ ኢብነአግ ከሚባል ድርጅት ጋር ብዙ ሙከራ ነበር። ከአፋር አንቅስቃሴ ድርጅትም ጋር በየካቲት 66 ተሞክሮ ነበር። ድርግ ራሱ የህብረት ጥሪ ሲያወጣ ኢሕአፓ በደፈናው ዞር በል ሳይል ህብረት እንዲመሰረት ሁሉን ሃይሎች ያቀፈና ያላገለለ መሆን አለበት ወዘተ

ብሎ በዴሞክራሲያ ልሳኑ ምላሽን ሰጥቷል። እኔ ካለሁ ሌሎች ለምን አስፈልገው አላለም። ወያኔንም ለህብረት ጋብዞ ብዙም ሞክሮ ነበር--ግን ወያኔ መተባባር አልፈለገም። ከወያኔ ጋር ውጊያዎችም ከተደረጉ በኋላም ቢሆን የህብረቱ ጥረት አክቆመም ነበር ግን ወያኔ የታክቲክ የስትራቴጂ ወዘተ ግንባር እያለ ተደናብሮ መያዣ መጨበጫ ሰልጣፋ ሳይሆን ቀርቶ ያው ግጭቱ ቀጠለ ። ከኢደጎ ጋር በየጊዜው ህብረት ተደርጎ ውጤትም ተገኝቷል። በቶሮንቶ ካናዳም ህብረት ለመመስረት ከመኢሶንና ሌሎች ድርጅቶችም ጋርም ኢሕአፓ ተሰብስቦ ጥረታቸው ለባዕድ ባደሩ ቅጥረኞችና መሁር ተብዬዎች ቢከሸፍም-ቢዘገይም ኢደጎ ቅንጅት ማለትም የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያው ኃይሎች ቅንጅት ተቋቁሞ ለትግሉ ከፍተኛ አስተዋፅዖ አበርክቷል። ይህን ግንባር ከፍሎ የወጣ የደርግ ኮሌጅ በድርጊቱ ብዙ ጉዳት ቢያስከትልም ቅንጅቱ አስከ ቅርብ ጊዜ ታግሏል። በዚህ ቀውንጅት ኢሕአፓ ድምፁ ኬሌሎች ድርጅቶች ጋር እኩል ነበር። ቅንጅቱ በራሱ ሂደት መቆምና በሌላ መተካት ነበረበት። ይህም ኢደጎን ለመመስረት የተደረገውን ጥረት ይመለከታል። ይህም ጥረት ሲጀመር ኢሕአፓ በእኩል ተቀክሎ ድምፅም የሚወሰነው በዴሞክራሲያዊ መንገድ ነበር። ኢደጎን ለመሰረተው ስብሰባ የቀረቡት ሰነዶች ኢሕአፓ የፃፋቸው አልነበሩም። ውሳኔውም ሁሉ በግልፅ በድምፅ ብልጫ የተወሰነ ነው። የኢደጎን አመራር በዋና መልኩ በሀገር ቤት ነው። ኢሕአፓ በህብረቱ ያሉት ወኪሎች አንደሌሎች ድርጅቶች ሁሉ ሁለት ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ቀሪዎቹን 28ኛውን ተቆጣጥረው የፈለጉትን ያሰሯቸዋል ማለት መቻላቸው የደርጅት መሪዎችን መናቅና ያልሆነ ነገር ማውራት ይሆናል። ከህብረቱ የወጡት ወደ ኢሕአፓ ጣት የጠቆሙት ይህን ማድርጉ ለድርጊታቸው ሽፋን ይሰጥልናል ብለው እንጂ ህብረት አፍራሽ ሆነ ለወያኔ የጠቀመውን አርምጃቸውን ማቋቋም ወይም ማሳበቢያ ኢሕአፓ ሊሆን አይችልም። ድርጅት ነን ብለው ግን አንደ በሳል ድርጅት መታገል አቅቷቸው ወያኔ የሚያምሳቸው ቡድኖች በቅድሚያ ራሳቸውን ማረም ማሻሻልና ተመክሮ ካላቸው መማር እንጂ ኢሕአፓን መወንጀሉ አያዋጣቸውም። አንዳንዶች በፕሮግራማቸውና በእንቅስቃሴያቸው የሕዝብን ድጋፍ ለማግኘት ከመጣር ይልቅ በተቋቋሙ ማግስት በኢሕአፓ ላይ መዝመትን ይመርጣሉ። ይህ ወያኔን ሊያስደስት ቢችልም ለእነሱ በተጨማሪ የሚሰጣቸው ትርፍ የለም። ኢሕአፓ ባይኖር ደጋፊና አባል በብዛት እናገኛለን ብለው የሚያስቡ ነበሩ፤ አሉም። ይህ ግን ስህተት ነው። ኢሕአፓ በተጨማሪ ልዩ ቦታ ይኑረኝ ፤ ከሌሎች የተለየ የበለጠ ድምፅ ይገባኛል ወዘተ ብሎ አያውቅም። በመለስተኛ ፕሮግራም መሰረት ለመተባባር ፍላጎት የሚያሳዩው ማንም አስገድዶት አይደለም። ጠላት ባልሆኑ ድርጅቶች ላይም ሰርጎ ገብ አይሰድም። ለነገሩ የብዙ ድርጅቶች ምስጢር እባካችሁ እዩኝ-እወቁኝ በሚልበት ቢዜ እንጂ ሙያተኛ አሰራር ምስጢር መጠበቅን አስፍኖ ባለበት ጊዜ ላይ አይደለንም። የኢሕአፓ አባላት በያሉበት ሁሉ ህብረትና ግንባርን ለማጠናከር ይሰራሉ-- ይህ ደግሞ የሚጠበቅባቸው ነው። ኢሕአፓ በስራው አለሁ ማለቱ፤ አሰፈላጊውን መዋቅርና የሰው ኃይል ማቅረብ እንደ ፀጋና በጎ ነገር መወሰድ አለበት እንጂ በሌላ መተርጎም የለበትም። ኢሕአፓ ነፃ ድርጅት መሆኑን መርሳት አያሻም። ህብረትን ካልፈለገ አልፈልግም ማለት ይችላል። በህብረት ስለሚያምን ግን ከሌሎች ጋር ሆኖ በጋራ ለመታገል የበኩሉን አስተዋፅዖ ያደርጋል። ማንም እንደሚያውቀው ደግሞ የኢሕአፓ ትኩረት በትግሉ ላይ እንጂ የራሱን ጣዖቶች ፈጥሮ አምልኳቸው፤ ክቡር መሪዎችን፣ ዶክተር ፕሮፌሰር፤ ሊቀ መንበራችን በሉልኝ የሚል አይደለም። ኢሕአፓ የሕዝብ ድርጅት አንዱ መለያ ትሁትነትና ራስን ከፍ ከፍ አለማድረግ ነው ብሎ ያምናል። ሀቁ ይነገር ከተባለ የህብረትን

ከንድ አዳክመው ኢዴጋቅንም ኢዴጋላንም ጎድተው ለወያኔ የጠቀሙት እነማን እንደሆኑ ሀዘብ ያውቃል።

ይቀጥላል.....